

tillader mig at spørge saavel Ordføreren for Udvalget (Carl Sørensen) som den højtærede Landbrugsminister, af hvilken Grund de ikke kan medvirke til at gennemføre denne Bestemmelse. Jeg ved nok, det er Skik omkring i Byerne, at man holder en Byraadsjagt med efterfølgende Middag, men Middagen er ganske afgjort det vigtigste ved den Lejlighed. Jagten er vist egentlig kun et Paaskud. Jeg har selv været Borgmester i en dansk Købstad i nogle Aar, vi gik ikke paa Jagt paa Købstadjorderne, men spiste uden denne Foranledning en Middag en Aften om Aaret. At Jagten paa de udskiftede Købstadjorder ikke skal kunne tilkomme dem, som har købt Gaardene paa Købstadmarken, fordi Byraadsmedlemmerne skal have dette Paaskud til at spise en Middag en Gang om Aaret, anser jeg for ganske urimeligt, det kan saa godt gøres uden dette Paaskud. Jeg ser ikke nogen anden Grund til, at Jagtretten ikke skal følge Ejendomsretten, naar Købstadjorderne udskiftes, og jeg kan ikke vel tænke mig, at dette virkelig skulde være Aarsagen til, at man har modsat sig disse Ændringsforslags Gennemførelse; jeg tillader mig derfor at spørge efter en bedre Grund.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Der foreligger en Række Ændringsforslag til Lovforslaget, og der er ogsaa en Del Ændringsforslag, om hvilke der ikke er opnaaet Enighed, saaledes at der foreligger en delt Indstilling, men bortset derfra har det været mig en stor Tilfredsstillelse, at der i Udvalget fra alle Partiers Side har været Enighed om det ønskelige i, at Jagtloven blev gennemført i dette Aar. At man ikke har kunnet blive enig om alle Enkeltheder, var ikke i og for sig overraskende, men det har, som sagt, glædet mig i høj Grad at finde denne Tilslutning fra alle Partiers Side i Udvalget, og det bringer jeg herved Udvalget min bedste Tak for.

Det Spørgsmaal af størst principiel Betydning, om hvilket der har været Uenighed, hvis jeg maa begynde med det, er jo det fra socialdemokratisk Side rejste Spørgsmaal om Foreningen af Jagtret og Brugsret. Jeg maa sige, at paa den Maade som Socialdemokraterne først fremsatte deres Forslag, nemlig ved et privat indbragt Forslag af 7. December forrige Aar, dog altsaa i indværende Samling, var Forslaget efter min Overbevisning et Forhandlingsgrundlag og ikke blot det, men ogsaa et Forslag, der fortjente at blive taget op til en virkelig Realitetsovervejelse. Thi ganske vist hed

det i dette private Forslag, at „Jagtretten“ — saaledes begyndte § 1 — „skal alle Vegne være forenet med den faste Ejendoms Grund og maa ikke adskilles fra denne“, men Forslaget ender med en § 6, der siger: „Bestemmelsen om, at Jagtretten følger Brugsretten, skal ikke være til Hinder for, at det ved Stiftelsen af Forpagtning paa Aaremaal indtil højst 16 Aar af en Gaard vedtages, at Jagtretten forbeholdes Ejeren“. Saa lyder det ikke nær saa slemt, og saa er vi navnlig fuldkommen enige om, at der ikke skal være noget Forbud mod Forpagtningskontrakter, hvor Ejeren beholder Jagtretten, men der skal være Undtagelsesbestemmelser overfor de to Kategorier af Landbrugsjendomme: de saakaldte Lejehuse — ærede Medlemmer ved, hvad jeg mener dermed, vi har jo en særlig Lov angaaende dem — samt de saakaldte Tiendepartsgaarde — ogsaa hvad der falder ind under denne Betegnelse, vil være ærede Medlemmer bekendt. Det var egentlig en Undtagelseslov for disse to Kategorier af Ejendomme, Lejehuse og Tiendepartsgaarde. Men saaledes som det socialdemokratiske Standpunkt nu er repræsenteret ved de foreliggende Ændringsforslag, er det af en helt anden Beskaffenhed. Jeg skal tillade mig at henvise til Mindretallets Ændringsforslag Nr. 4, i hvilket det hedder: „Jagtretten skal fremtidig tilkomme den, der som Fæster eller Bruger (Forpagter, Lejer) besidder en fast Ejendom eller nogen Del af en saadan, og ved fremtidig Oprettelse af Fæstebreve, Forpagtnings- eller Lejekontrakter eller andre lignende Dokumenter om Brugen af en fast Ejendom eller nogen Del af en saadan kan der ikke gyldig vedtages Bestemmelser om, at Ejeren i Fæste-, Leje- eller Forpagtningstiden forbeholder sig selv eller andre Jagtretten paa den bortfæstede, bortforpagtede eller udlejede Ejendoms Areal eller nogen Del deraf“. Se, det er en meget kategorisk Bestemmelse. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Andreassen) sagde, at Lovforslaget i Udvalget havde gennemgaaet visse Forbedringer; jeg maa sige om Socialdemokraternes Standpunkt, at det har ikke gennemgaaet Forbedringer i Udvalget, det er blevet meget værre. Medens det fra Begyndelsen af var et Standpunkt, som kunde tages op til Overvejelse og fortjente Overvejelse, er det nu blevet et Standpunkt, der forbyder to Personer, den ene Ejeren, den anden Forpagteren, at blive enige om at lægge Jagtretten der, hvor de selv synes, det er mest rimeligt at lægge den. Jeg finder ingen Grund til, at man fra Lovgivningsmagtens Side skal blande sig i dette;